TĚŠÍNSKÉ
DIVADLO
ČESKÁ SCÉNA

Michael McKeever

MODRÝ Z NEBE

Š. Hrabalová, L. Waclawiecová

Těšínské divadlo Český Těšín, příspěvková organizace
Ředitel a šéf České scény Petr Kracik
Dramaturgyně České scény Alice Olmová

Michael McKeever

Premiéra 21. 5. 2022

MODRÝ Z NEBE

Překlad Martin Fahrner
Scéna Michal Syrový
Kostýmy Alena Schäferová

Hudba Peter Gábor ml.
Dramaturgie Alice Olmová
Režie Peter Gábor

OSOBY A OBSAZENÍ

Avery Sutton	Tomáš Hába
Evelyn Sutton	Lenka Waclawiecová
Stanford P. Sutton	Vítězslav Kryške
Teta Ester	Šárka Hrabalová
Gillian Moore	Barbora Sedláčková
Nana	Adéla Krulikovská
Inspice	Dominik Grácz
Nápověda	Libuše Berková

Michael McKeever

Michael McKeever je americký dramatik italsko-irsko-amerického původu. Na začátku své kariéry pracoval v reklamě a u filmu. V současné době žije na jihu Floridy. Je velmi pracovitý a naučil se dávat si termíny na první verzi textu. Jeho činnost je primárně spjata s divadelní komunitou v Miami, divadelně činný je od devadesátých let. Herci o něm říkají, že píše jako herec a že rozumí týmu.

Napsal třináct komedií, devět vážných her a množství aktovek. Za své hry obdržel řadu divadelních ocenění, působí též jako herec, věnuje se scénografii a grafice a vyučuje psaní divadelních her. Je jedním ze zakladatelů divadla Zoetic Stage v Miami.

Na repertoáru českých divadel se objevila i jeho komedie Hvězdné manýry (česká premiéra se konala v roce 2015 v Příbrami, režie M. Schejbal). Děj se odehrává v roce 1942 ve velice elegantním hotelu v Palm Beach, kde se má uskutečnit koncert s beneficí na podporu amerických válečných výdajů, a organizátoři se neobejdou bez dvou hvězd, které spolehlivě plní sály a pokladny.

Jenže to má jeden háček. Dvě zmíněné umělkyně se nesnášejí, a potkají-li se na jevišti, neváhají zajít až k fyzickému napadení. Jak je ubytovat, aby se nepotkaly? Ředitel hotelu připraví přesný plán, který ale od začátku selhává. Vydrží jeho nervy až do konce? Bude to těžké, protože obě hvězdy mají své manýry a nekompromisně vyžadují to nejlepší apartmá. Nešťastnou náhodou skončí každá v jedné z jeho ložnic a „strašlivý výbuch“ je jen otázkou času.

T. Hába, B. Sedláčková

B. Sedláčková, V. Kryške

Modrý z nebe

„Pokud nemůžeš některé věci hned pochopit, drahoušku, může to být i tím, že se na ně nedíváš ze správného úhlu.“
Ester

Hra byla poprvé uvedena v Miami (Florida) v Novém divadle (New Theatre) v srpnu 1998 v režii Barryho Steinmana. Později byla inscenována v několika státech USA, v německém překladu se hrála ve Vídni, Frankfurtu, Heidelbergu a v Drážďanech a byla uvedena i v dalších světových divadelních centrech.

Poznámka Michaela McKeevera

Je nesmírně důležité zdůraznit, že Suttonovi jsou – přes zjevné známky vyšinutosti – ti nejúžasnější lidé, jaké jste kdy potkali. A pokud dělají nebo říkají nějaké šokující věci, dělají to s naprostou nevinností a upřímností. Nikdo z nich by nebyl schopen ublížit mouše. Ani kdyby měl důvod. Dobrá, Nana možná. Nemělo by se na ně pohlížet jako na strašidla, zvláště ne jako na Adamsovu rodinu. Vypadají mírně, vlídně a laskavě. Jejich vyšinutost je až někde uvnitř.

Překladatel Martin Fahrner

Z jeho překladatelské dílny jsme uvedli úspěšnou komedii Láska, sex a finančák a nyní divákům nabízíme poetickou hru Modrý z nebe.

Takže Modrý z nebe. Tenhle McKeeverův text se v originále jmenuje 37 pohlednic. Hodně dlouho jsem o tom uvažoval; 37 pohlednic má údajně poslat syn matce a pak se ukáže, že je to podvrh. Iluze. Jako všechno v této hře. Ale o zmíněných pohlednicích se tam příliš nemluví, téma neprobíhá celou hrou, není to, jak se říká, leitmotiv. Takže jsem zvolil Modrý z nebe. A můžeme samozřejmě polemizovat, jestli tohle je ten správný leitmotiv nebo není. Prostě mi to přišlo lepší. Zodpovědnost autora. Uf.

Problém podle mého je, že název hodně prodává. Kdysi jsme v Pardubicích dělali v mém překladu krásnou hru o arménských utečencích. V originále Beast of The Moon. Při zatmění měsíce si kdysi Turci mysleli, že jej zalehlo nějaké zvíře, příšera, běs, a tak na měsíc stříleli, aby ho od příšery osvobodili. Ze strachu. A ze stejně hloupého a abstraktního důvodu pak stříleli při genocidě na Arménce.

Tehdy jsem se držel názvu a hru přeložil jako Měsíční běs. Byla to pěkná hra, ale moc se na ni nechodilo. Když se jelo na zájezd, sály bývaly poloprázdné. A pak jednou, ve Vysokém Mýtě, bylo úplně narváno. Milé překvapení. A když se herci snažili dobrat důvodu, zjistili, že se paní, co zájezd v Mýtě objednávala, přeslechla a hru všude nabízela jako Měsíční svit. Romantika, chápete? Co se asi tak dělá při měsíčku, že? A tak se od té doby často původního názvu nedržím, protože stačí drobná změna... a může být narváno.

T. Hába, V. Kryške

Dobrý příklad je Láska mezi nebem a zemí, kterou jste v Těšíně nedávno hráli. V originále Spirit level, v překladu Duchovní úroveň. Kdyby se představení hrálo pod tímto názvem, trošku se obávám, že kromě katolických babiček by to moc diváků nepřilákalo. Další příklad je hra No dinner for Sinners, česky Hříšníci budou bez večeře. Nakonec se hraje v Divadle Palace jako Hledám ženu, nástup ihned.

Teď řeším takovou pěknou věc. Matt Cox napsal hru, která se jmenuje Puffs. Když nafouknete mýdlovou bublinu a ona letí a pak praskne, zvuk se anglicky řekne „puff". Prostě to udělá puf. Přeneseně to znamená lidi, kteří za moc nestojí, protože hned prasknou jako mýdlová bublina. A teď, už to vysvětluji docela dlouho, že? Jak z toho udělat pěkný, krátký, líbivý název, který přitáhne diváky, aha? Dodnes se s agenturou na správném titulu dohaduji. Pak jsem dlouho řešil třeba skvělou hru Tour de Farce. Správně tušíte, že je tam narážka na Tour de France, akorát France nahradila Farce, tedy fraška. Takže? Jízda fraškou? Nebo co? Nakonec jsme se v produkci dohodli na Dokonalé frašce, ale zase se jim nelíbilo slovo fraška, přišlo jim jako odkaz na něco pokleslého. Proběhla spousta variant, než nakonec usoudili, že tahle první byla nejlepší.

Jak vidíte, s názvy je docela problém a člověk je opravdu vděčný, když narazí na hru s jednoduchým titulem. Jako třeba Love, Sex and I. R. S. Jasná věc! Láska, sex a I. R. S. je zkratka pro finanční úřad. Krásné, jednoduché, přehledné, chytlavé. Proč to tak, do háje, nemůže být vždycky?

S pozdravem Váš Martin

Š. Hrabalová, A. Krulikovská

Rodinný cestovatelský deník

Bridgeport je město v USA, největší město státu Connecticut. V letech 1907–1913 zde působil budoucí diplomat a ministr Jan Masaryk. Pracoval v továrně Charlese Cranea. Vystřídal mnoho dělnických profesí. O letech strávených v Bridgeportu později prohlásil: „Mám-li nějaký úspěch v diplomacii, vděčím za to výchově k disciplíně, kterou jsem si osvojil v Bridgeportu, když jsem se učil, jak lidé pracují a jednají. Svou znalost lidské povahy jsem získal v Craneově továrně." Tato jeho slova nebyla určena českému publiku, ale vyšla otištěna v lokálních bridgeportských novinách 29. září 1935.

Hoboken je město v americkém státě New Jersey v okrese Hudson County. Rozkládá se na západním břehu řeky Hudson naproti Manhattanu. Město je známé tím, že se zde uskutečnil první zdokumentovaný baseballový zápas v historii. V Hobokenu je také jedna z nejstarších technických univerzit ve Spojených státech. Z významných osobností se zda narodil např. zpěvák a skladatel Frank Sinatra (1915–1998).

Jardin des Tuileries (česky Tuilerijská zahrada) je veřejný park, který se nachází v Paříži. Bývalý zámecký park ve francouzském stylu byl součástí zbořeného Tuilerijského paláce, po kterém nese své jméno. Park byl spolu s Louvrem zapsán mezi historické památky. Jeho rozloha činí 28 hektarů.

Mount Everest je nejvyšší hora světa s nadmořskou výškou 8 850 m. Vypíná se v Himálaji na státní hranici mezi Čínou (Tibetem) ze severu a Nepálem z jihu. Anglické jméno nese po anglickém zeměměřiči Georgi Everestovi, který vedl první přesné mapování Himálaje. Tibetské jméno Čomolungma se překládá jako Bohyně – matka hor nebo též Matka světa. Nepálský název Sagarmatha znamená nebeská tvář.

Š. Hrabalová, T. Hába, L. Waclawiecová, V. Kryške

Pamplona je hlavní město španělského autonomního společenství Navarra rozkládajícího se na severu Španělska.
Ve 2. století byla Pamplona významné římské město s horkými lázněmi.
V 17. století se Pamplona stala pevností na okraji Pyrenejí. Během 18. století bylo ve městě vystavěno několik krásných paláců. Světoznámou se stala zdejší tradiční akce „běh s býky", který se koná na svátek sv. Fermína, kdy po ulicích města volně pobíhají býci. Oslavy začínají 6. července v pravé poledne a končí 14. července o půlnoci. Encierro, jak se tento běh nazývá, původně sloužil k rannímu přesunu býků z ohrady pod městskými hradbami do arény, kde se odpoledne konaly býčí zápasy. Veřejnost se těchto běhů masově účastní až od druhé poloviny minulého století. Vzdálenost mezi ohradou a býčí arénou je 850 metrů. Tento koridor, jenž protíná historické centrum města, je předem dán a bezpečně oddělen od ostatních částí města.

Stanfordův sportovní deník

Golf je venkovní sport. Má se za to, že golf – tak jak ho známe – pochází ze Skotska, ale jeho kořeny lze vystopovat už ve středověké Číně, kdy ho hrála výhradně šlechta pro zábavu. Golf patří mezi olympijské sporty; poprvé byl zařazen do programu letních olympijských her v roce 1900 v Paříži. V roce 1971 provedl americký astronaut Alan Shepard na Měsíci golfový odpal, čímž se tento sport stal jediným, který byl hrán mimo planetu Zemi.

Kalanetika je sport založený na posilování ve statických polohách. Jeden cvik se skládá z malých plynulých pohybů, které mnohokrát opakujeme. Cviky většinou nejsou těžké, vyžaduje se ale jejich precizní provedení. Cvičení je založeno na svalovém stahování a protahování zároveň. Tímto způsobem se svaly posilují, takže se zvýší pružnost celého těla.

Kdo je kdo?

Francis Scott Key Fitzgerald (1896–1940), většinou psaný F. Scott Fitzgerald, byl americký spisovatel a scenárista, často označovaný za autora tzv. jazzového věku. Dnes je celosvětově považován za jednoho z nejlepších amerických spisovatelů 20. století. Byl také jedním z nejvýraznějších představitelů ztracené generace. Za svého života dokončil čtyři romány: Na prahu ráje, Krásní a prokletí, Velký Gatsby a Něžná je noc. Pátý, nedokončený román Poslední magnát byl vydán posmrtně.
Oženil se se Zeldou Sayrovou (ta později trpěla schizofrenií). Zelda byla, mírně řečeno, výstřední. Vedl s ní velice náročný život, a protože takovýto způsob života stál výrazně více, než vydělal, začal psát krátké příspěvky do Saturday Evening Post.
V roce 1937 kvůli velkému zadlužení, a to nejen u přátel, ale i u nervového sanatoria, přijal Fitzgerald práci hollywoodského scenáristy. Zemřel v Hollywoodu v roce 1940 a svou ženu Zeldu naposledy viděl rok a půl před smrtí.

Zelda Sayre Fitzgeraldová (1900–1948) byla americká spisovatelka a manželka F. Scotta Fitzgeralda. Byla ikonou 20. let – její manžel ji nazýval „první americkou žabkou". Po úspěchu prvního Fitzgeraldova románu Na prahu ráje se manželé stali celebritami. Noviny v New Yorku v nich viděly ztělesnění doby jazzu a bouřlivých dvacátých let: mladí, bohatí, krásní a energičtí. F. Scotta Fitzgeralda poznala Zelda při tanci. Poté začala smršť námluv. I když on veřejně přiznával své pobláznění, ona se stále vídala s jinými. I přes boje a delší rozchod se v roce 1920 vzali a první část dekády strávili jako literární ikony v New Yorku. Později ve 20. letech se přestěhovali do Evropy, kde se stali známými utečenci ztracené generace. Napětí v jejich bouřlivém manželství, Scottův alkoholismus a její nevyrovnanost byly předzvěstí Zeldina nástupu do sanatoria v roce 1930, kde jí byla diagnostikována schizofrenie. V roce 1948 postihl nemocnici, ve které přebývala, požár, následkem čehož zemřela.

S. Hrabalová, T. Haba, B. Sedláčková

Patricia „Pat" Thelma Catherine Ryanová Nixonová (1912–1993) byla manželkou 37. prezidenta USA Richarda Nixona a v letech 1969–1974 první dámou USA. Narodila se v rodině horníka Williama Ryana a jeho ženy Kate. Rodiče brzy zemřeli a ona musela pracovat, aby si vydělala na studia na vysoké škole. Po absolvování se stala učitelkou. Dne 21. června 1940 se provdala za Richarda Nixona. Manželé Nixonovi měli dvě dcery. Pat přes svou averzi k politice podporovala manžela během volebních kampaní. Když se v roce 1969 její muž stal prezidentem Spojených států, nebyla z toho příliš nadšená. Zasazovala se o zrovnoprávnění žen a mužů. Zahájila další rekonstrukci Bílého domu, která byla financována ze soukromých darů, nechala zde např. vybudovat bezbariérové vstupy. Podporovala neplacenou vzájemnou pomoc (volunteerism).
Po Nixonově abdikaci 9. srpna 1974 se manželé usídlili na soukromé usedlosti v Kalifornii. V roce 1976 dostala mrtvici, po druhém záchvatu v roce 1983 se stáhla do ústraní.

Richard Milhous Nixon (1913–1994) byl 37. prezident Spojených států amerických (1969–1974). Je jediným americkým prezidentem, který na svůj úřad rezignoval. Během jeho prezidentství došlo k normalizaci vztahů se Sovětským svazem a Čínou. Inicioval rovněž dohody o snížení počtu strategických atomových zbraní SALT I. V domácí politice bylo jeho působení ve funkci prezidenta USA poznamenáno aférou Watergate. Ta vypukla 17. června 1972, kdy policie zadržela v komplexu Watergate, kde sídlili demokraté, pět lidí, kteří tam instalovali odposlouchávací zařízení. Bílý dům popíral, že by s vloupáním měl cokoli společného, a to až do 5. srpna 1974, kdy přiznal, že o aféře Watergate věděl od začátku a úmyslně lhal. Nixon oznámil 8. srpna 1974 svou rezignaci na úřad prezidenta a jeho místo následující den zaujal Gerald Ford.

Harry S. Truman (1884–1972) byl 34. viceprezidentem a 33. prezidentem Spojených států amerických v letech 1945–1953. Do úřadu nastoupil v dubnu

1945 po smrti Franklina D. Roosevelta. V době, kdy zastával prezidentský úřad, došlo k mnoha zásadním událostem. Těsně po jeho nástupu v srpnu 1945 dopadla na Hirošimu první atomová bomba, v letech 1945–1947 začala studená válka a byl to on, kdo Trumanovou doktrínou vytyčil základní postoj USA vůči rozpínání komunismu. USA se aktivně podílely na hospodářské obnově Evropy tzv. Marshallovým plánem a zároveň z Evropy stahovaly americké jednotky.

Truman pocházel ze střední vrstvy a v mládí prošel na rozdíl od Roosevelta strázněmi běžného Američana. Po celou kariéru si uchoval lidovou image a přes počáteční nedůvěru v jeho schopnosti (tisk ho nazýval „malým mužem z Missouri") si dokázal získat respekt a pověst silného a rozhodného státníka. Byla pro něj – ať již na postu soudce, či v roli prezidenta – typická také velká píle a zodpovědnost, které vůči své práci pociťoval.

Najdeme v rodinném šatníku

ARMANI
Založeno 1970
Země Itálie
Zakladatel Giorgio Armani

Zakladatele a jednoho z nejúspěšnějších návrhářů celosvětové módy Giorgia Armaniho ovlivnila jeho matka s vytříbeným vkusem a talentem, co se šití oblečení týká. Začínal jako aranžér výloh a nákupčí pánské módy. Roku 1964 začal pracovat v módním domě u Nina Cerrutiho, pro kterého vytvořil kolekci pánského oblečení Hitman. A přestože se zpočátku domníval, že značka Cerruti je ta oblíbená, ukázalo se, že lidem se líbí právě jeho modely. Osamostatnil se v roce 1970; stal se z něj návrhář a stylista na volné noze a jeho jméno brzy začalo rezonovat světem módy. O pět let později založil se svým partnerem Sergiem Galeottim vlastní společnost Giorgio Armani, S. p. A., a zároveň značku Armani. V dalším roce zaplnil přehlídková mola revolučními saky pro muže i ženy. Především pánská saka zaujala svým sportovním střihem a neutrálními barvami v odstínech šedé a béžové, protože se dokonale lišila od tuhých vycpávaných modelů z 60. let, v nichž se muži škrtili. Dámská saka, jak sám Armani přiznal, byla pro začátek jen pánská saka v menších velikostech. Navrhoval i kostýmy pro divadelní hry, balet nebo operu. Stal se prvním módním návrhářem, jenž odmítl příliš hubené modelky, které měly BMI menší než 18. Stalo se tak poté, co kvůli mentální anorexii v roce 2006 předčasně zemřela brazilská modelka Ana Carolina Reston.

„Vzpomeň si přece. Na jeho pohřeb sis brala ten námořnický kostýmek od Armaniho a perly po babičce.“
Ester

GUCCI
Založeno 1921
Země Itálie
Zakladatel Guccio Gucci

Značka s logem dvou spletených G je symbolem italského návrhářského umění, jež vyniká kvalitou a výjimečnou krásou. Je považována za nejprestižnější a snad i nejlépe rozpoznatelnou značku na světě. Neudivuje tedy, že patří mezi nejprodávanější; roční výnos dosahuje neuvěřitelných osmi miliard amerických dolarů.
Na začátku toho všeho stál pouze jeden muž s obyčejným snem – prodávat vlastní kožené zboží. Guccio Gucci byl znám svou láskou ke koním, proto jeho první obchůdek, otevřený roku 1921, nebyl obchod s klasickou módní konfekcí, ale jednalo se o butik s výrobky z vysoce kvalitní kůže a s vybavením pro jízdu na koni. Kromě toho sem tam zabrousil do výroby zavazadel a kabelek.
Během několika let si značka Gucci vydobyla takový úspěch, že přilákala i známou a především solventní klientelu, jež prahla po kabelkách inspirovaných jezdeckými brašnami či toužila po botách, rukavicích i páscích z jeho dílny. Mezi pravidelné zákazníky značky patřila například Andrey Hepburnová nebo Jackie Kennedyová.
V čase druhé světové války se však nedostávalo klasických materiálů na zpracování zboží, a proto se Gucci musel poohlédnout po něčem jiném než kůži. A tak vznikly tzv. bamboo bag – kabely a kabelky s bambusovou rukojetí, které se rázem staly hitem, a nutno podotknout, že jsou v prodeji dodnes.
Dnes už snad neexistuje nikdo, kdo by neslyšel o módních doplňcích Gucci – kabelky proslulé neotřelým stylem a designem, nejdražší džíny genius jeans, jejichž cena činí cca 62 000 Kč, si vydobyly i čestné místo v Guinnessově knize rekordů, sluneční brýle, hodinky či parfémy, z nichž nejslavnější je Envy, což v překladu znamená závist a dokonale vystihuje auru, kterou fenomén Gucci vyzařuje.

„A nikde nikdo, jen ty jeho polobotky od Gucciho.“
Gillian

PRADA
Založeno 1913
Země Itálie
Zakladatelé Mario a Martino Prada

Módní dům Prada začíná psát svoji historii v roce 1913, kdy bratři Mario a Martino Prada založili společnost Fratelli Prada. Zpočátku se firma zabývala výrobou luxusních cestovních zavazadel a bot. Brzy se stala velmi oblíbenou u italské šlechty. Jejich základním „stavebním kamenem" se stala masivní mroží kůže, která ale nebyla praktická při cestování letadlem, protože zavazadla vážila několik desítek kilogramů. A tak se Prada přeorientovala na želvovinu a dřevo. Zavazadla Prada byla velmi kvalitní, a tak nebylo žádným překvapením, že značka byla rok od roku úspěšnější a oblíbenější. Jak plynul čas, začalo se uvažovat o tom, kdo firmu povede dál. Mario Prada ale absolutně nevěřil schopnostem žen co se podnikání týče, a dokonce zakazoval ženám z rodiny vstupovat do firmy. Ironií osudu byl fakt, že Mariův syn neměl o převzetí rodinné firmy zájem, a tak se přece jen nástupkyní stala žena – jeho dcera Luisa.

Následujících 20 let tedy firmu Prada vedla ona. Ikona, kterou dobře známe my dnes, vstoupila do rodinného podnikání roku 1970 – Miuccia Prada. Sortiment se pod jejím vedením začal rozšiřovat a brzy vznikla první kolekce nepromokavých batohů ze speciálního tvrzeného materiálu. Neslavila úspěch ihned. Zlom ale nastal nečekaně a z nepromokavých batohů Prada se stal hit. Klasická dámská Prada kabelka se zrodila roku 1985 a slavila úspěch téměř okamžitě. Mezi produkty firmy Prada můžeme rovněž započítat parfémy, které jsou často inspirovány pouze jednou vonnou složkou a jejich flakóny mají klasický minimalistický design.

„Šaty jsem vybrala dobře? Je to Prada."
Evelyn

„Naprosto bez chybičky. Jen v nich vypadáš moc autoritativně."
Ester

„Modrý z nebe? No přece ŽIVOT!“

Peter Gábor, režisér

„Modrý z nebe? Každá minuta strávená s manželem a synem, letní obloha, klid a volno.“

Šárka Hrabalová

„Modrý z nebe? To je zručný zedník, který by si udělal čas na pár „fušek“ na mé chalupě.“

Lenka Waclawiecová

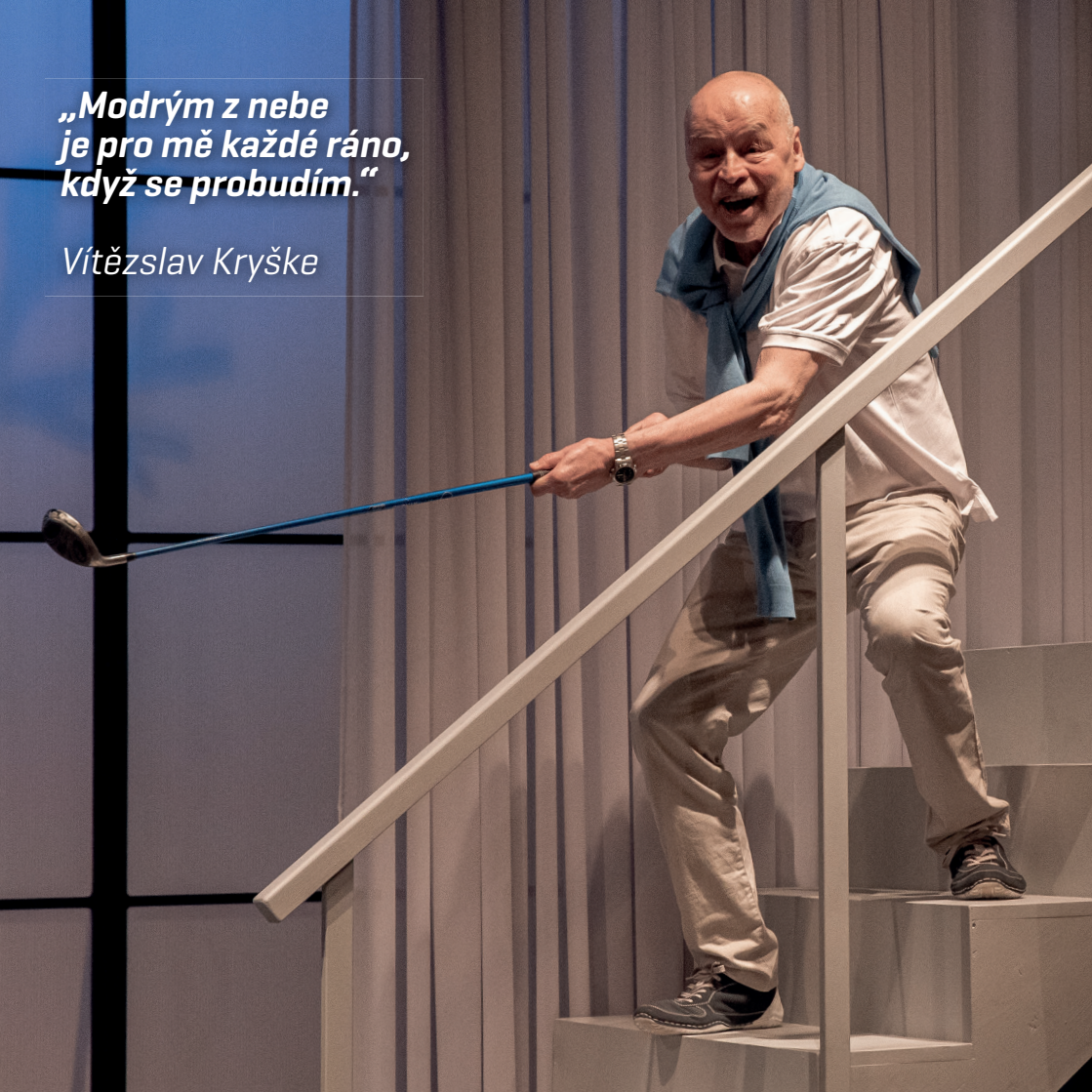

„Modrým z nebe je pro mě každé ráno, když se probudím."

Vítězslav Kryške

„Modré z nebe je prý nějaká čokoláda, ale já jsem spíše na pivo."

Barbora Sedláčková

Jaké je moje „modrý z nebe“? To denně vidím kolem sebe: Když moji milí zdraví jsou a já si kráčím pod tou oblohou. Pod oblohou, co říká se jí nebe, ať už je modré, nebo někdy šedé.

Adéla Krulikovská

Kudy vedla cesta z rodné Přelouče až do Těšínského divadla?
Přes Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Pamatuji si, když jsem v roce 2005 poprvé přijel do Ostravy. Bylo to na přijímací talentové zkoušky a mile mě překvapila srdečnost, vstřícnost a upřímnost lidí, se kterými jsem se tehdy setkal. Hned jsem věděl, že tady chci studovat. Za ta léta, co zde žiji, mě Ostrava a celý kraj přirostly k srdci… je mi tady zkrátka dobře.

Na zdejší scéně máte za sebou řadu rolí, na kterou vzpomínáte nejraději?
V souboru jsem od roku 2009. Určitě jich je více, ale v poslední době vzpomínám často a rád na roli blázna ve hře Náhodná smrt anarchisty od Daria Fo, režíroval ji tehdy čerstvý absolvent DAMU Pavel Ondruch. Byla to, myslím, moje první hlavní role, a i když se hra neuváděla moc dlouho a zřejmě nebyla ani divácky příliš populární, cítím, že mě posunula někam dál, a já jsem si to tehdy užíval.

Avery Sutton Tomáše Háby

Čím vás i po těch letech divadlo přitahuje?
Svou nejednotvárností. Každá hra a role je objevováním něčeho nového a neprobádaného.

Působíte v zájezdovém divadle, to znamená ráno zkouška, večer většinou představení. Zbývá čas na koníčky?
Abych pravdu řekl, tak ani moc ne. Kromě toho, že se asi jako každý rád podívám na nějaký dobrý film, seriál nebo si přečtu dobrou knížku, chodím plavat. Musím tam ale jít brzo ráno ještě před zkouškou a popravdě někdy večer, když se hraje dlouhé představení, cítím, že už mi – jak se říká – docházejí baterky.

Co mají společného a co zcela odlišného Tomáš a Avery?
Co se týče povahových vlastností, myslím, že toho máme společného celkem hodně. Při zkoušení zjišťuji, že bych se v mnoha situacích zachoval stejně jako on. Zásadní rozdíl mezi námi je ale v tom, že já jsem na rozdíl od něj neprocestoval skoro celou Evropu, nedisponuji neomezenými finančními prostředky a nikdy jsem nevlastnil polobotky od Gucciho.

Jak jste se tedy zabydlel v naklánějícím se domě, který je vaším scénickým domovem?
Divadlo je pro mě především kolektivní záležitost. Takže když je dobrý kolektiv – a já myslím, že u nás v divadle ho máme – je vlastně jedno, v jaké scéně se děj odehrává.

Jaké je vaše „modrý z nebe"?
Když se podívám na současnou situaci, která panuje ve východní Evropě, čím dál tím víc si uvědomuji, že člověk by měl být vděčný za to, co v životě má, a vážit si toho. Samozřejmě že je pěkné mít nějaké sny, touhy a jít si za nimi, ale zároveň si myslím, že to svoje „modrý z nebe" může každý z nás najít i v drobných radostech všedních dní.

Šéf obchodu a marketingu Kateřina Mertha
Šéf jevištního provozu Roman Sekula
Šéf provozu světel a zvuku Vladimír Rybář
Vedoucí dekorační dílny Kristina Libosková
Vedoucí krejčovny Karin Szostoková
Vedoucí vlásenkárny Šárka Szeligová
Vedoucí rekvizitárny Josef Kurek
Vedoucí garderoby Jana Černá

Světla Robert Kurkiewicz / Dariusz Molicki
Zvuk Wojciech Bielach / Łukasz Orszulik
Vlásenky Pavla Cwiertková
Rekvizity Ivana Kolondrová
Garderoba Monika Minarzová
Jevištní technika Jiří Ponča / Jiří Gebhart
Roman Szarowski / Jindřich Tesarczyk

Redakce programu Alice Olmová
Jazyková korektura Martina Bojdová
Foto Miroslav Pawelek / Karin Dziadková
Grafický zlom Iva Lupková
Tisk ProPrint Český Těšín, spol. s r. o.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu v České republice zastupuju Aura - Pont. s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4

Inscenace vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a města Český Těšín

B. Sedláčková, Š. Hrabalová, T. Hába, L. Waclawiecová, V. Kryške

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN
Ostravská 67, 737 35 Český Těšín
tel.: +420 558 746 022/23
e-mail: obchodni@tdivadlo.cz
www.tdivadlo.cz

Vstupenky, předplatné, dárkové karty
Informační centrum a pokladna TD
náměstí ČSA 1222/10, Český Těšín
úterý-pátek 14:00 - 17:00
nebo hodinu před představením v TD

ČESKÝ TĚŠÍN

Moravskoslezský kraj

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje